

Dissabte 6 de Pasqua

Text de l'Evangeli (Jn 16, 23-28): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «En veritat, en veritat us ho dic: si demaneu alguna cosa al Pare en nom meu, us ho donarà. Fins ara no heu demanat res en el meu nom. Demaneu i rebreu, a fi que la vostra joia sigui plena. Us he parlat d'aquestes coses amb comparacions. Ve l'hora quan ja no us parlaré amb comparacions, sinó que obertament us anunciaré coses sobre el Pare. En aquell dia demanareu en nom meu, i no us dic que jo pregaré el Pare per vosaltres, ja que el Pare mateix us estima, perquè vosaltres m'heu estimat i heu cregut que jo he sortit de Déu. He sortit del Pare i he vingut al món; i una altra vegada deixo el món i vaig al Pare».

© Albada Editorial / evangeli.net

«He sortit del Pare (...) i vaig al Pare»

Mn. Xavier ROMERO i Galdeano
(Cervera, Lleida, Espanya)

Avui, en vigílies de la festa de l'Ascensió del Senyor, l'Evangeli ens deixa unes paraules entranyables de comiat. Jesús ens fa participar del seu misteri més preuat; Déu Pare és el seu origen i és, alhora, el seu destí: «He sortit del Pare i he vingut al món; i una altra vegada deixo el món i vaig al Pare» (Jn 16,28).

No hauria de deixar de ressonar en nosaltres aquesta gran veritat de la segona Persona de la Santíssima Trinitat: realment, Jesús és el Fill de Déu; el Pare diví és el seu origen i, al mateix temps, el seu destí.

Per aquells que pensen saber-ho tot de Déu, però dubten de la filiació divina de Jesús, l'Evangeli d'avui té una cosa important a recordar: “aquell” a qui els jueus anomenen Déu és el que ens ha enviat Jesús; és, per tant, el Pare dels creients. Amb això se'ns diu clarament que només es pot conèixer Déu de veritat si s'accepta que

aquest Déu és el Pare de Jesús.

I aquesta filiació divina de Jesús ens recorda un altre aspecte fonamental per a la nostra vida: els batejats som fills de Déu en Crist per l'Esperit Sant. Això amaga un misteri bellíssim per a nosaltres: aquesta paternitat adoptiva de Déu vers cada home es diferencia de l'adopció humana en que té un fonament real en cadascú de nosaltres, ja que suposa un nou naixement. Per tant qui ha quedat introduït en la gran Família divina ja no és un estrany.

Per això, el dia de l'Ascensió se'ns recordarà en l'Oració Col·lecta de la Missa que tots els fills hem de seguir els passos del Fill: «Déu totpoderós, concediu-nos el do d'una alegria santa i el goig d'una fervent acció de gràcies, perquè l'Ascensió de Crist, el vostre Fill, és també la nostra elevació i la glòria a on ha arribat el Cap també el cos té l'esperança d'arribar-hi». En fi, que cap cristià s'hauria de “despenjar”, car tot això és més important que participar en qualsevol cursa o maratón, perquè la meta és el Cel, Déu mateix!

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

•

«La glòria de Déu és que l'home visqui, i la vida de l'home és la visió de Déu» (San Ireneu de Lió)

•

«Després del gran descobriment de Jesucrist entrant en el terreny de la fe, trobem sovint una vida fosca, dura, difícil: un sembla amb llàgrimes, però amb la seguretat de què la llum del Crist, al final, ens dóna una gran collita» (Benet XVI)

•

«Allò que el Pare ens dóna quan la nostra pregària s'uneix a la de Jesús és l'altre Paraclet, per estar amb vosaltres per sempre, l'Esperit de Veritat (cf. Jn 14,16-17). Aquesta novetat de la pregària i de les seves condicions apareix a través del discurs de comiat. En l'Esperit Sant, la pregària cristiana és comunió d'amor amb el Pare, no tan sols pel Crist, sinó també en Ell (...» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.615)